

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 112.

V Ljubljani, v torek 17. maja 1892.

Letnik XX.

Radikalna demonstracija.

II.

Predno govorimo dalje o stvari, o kateri smo se namenili pisati pod gorenjim naslovom, pečati se moramo s sobotnim člankom „Slov. Naroda“, ki je tudi v zvezi z nezaupnico slovenskim poslancem, osobito g. poslancu Klunu.

Kot povod si je izbrala radikalna gospôda neko nemško razsodbo ljubljanskega deželnega sodišča na vloženo slovensko tožbo, v kateri se je od tožencea nemški ugovarjalo. „Slovenski Narod“ je vso stvar tako presukal, kakor bi bila baš zmerna, ali kakor jo imenuje, „praktična politika“ slovenskih državnih poslancev tega kriva. Mi gotovo ne odobravamo takega postopanja sodišč in pričakujemo, da bodo naši poslanci tudi v tej stvari na Dunaju storili potrebne korake. Da je pa taka razsodba sploh mogoča, je pa temu največ to krivo, ker član XIX. osnovnih zakonov ni dobil še do dandanes izvrševalnega zakona. Tak zakon doseči pa ni v moči slovenskih poslancev, ko bi bili še tako radikalni. Dokler Poljaki in Čehi ne popusté svojega stališča, da vreditev vseh jezikovnih vprašanj spada v deželne zbornice, ne bode se po postavošnjem potu v tem oziru dalo ničesa doseči. Ze Staročehi so se trdno držali tega stališča, če tudi se je ž njimi dalo še sem ter tje pametno govoriti, ali Mladočehi se še huje drže deželne avtonomije in od njih celô ni misliti, da bi privolili, naj državni zbor vredi jezikovno vprašanje. Levičarsko geslo se pa v tem oziru glasi, kakor je znano, nemški državni jezik.

Torej ne ostaje drugega, nego zadovoljiti se za zdaj z vladnimi naredbami. Da je vlada v tem oziru že precej storila, temu ne more nihče ugovarjati. Pri naredbah je pa, kakor znano, ta slaba stran, da imajo sodišča pravico pretresavati njih zakoni-

tost. Sodišča torej lahko delajo vladi precejšnje sitnosti, posebno ker so sodni uradniki nezavisni. Ko je baron Pražak vodil pravosodno ministerstvo, je imel silno mnogo težav, da je sodišča pripravil do tega, da so se ozirala na njegove jezikovne naredbes.

Posebno predsednik graškega nadsodišča dolgo časa ni mogel priti do prepričanje, da so te naredbes utrjene v zakonih. Minister je naposled vendar toliko dosegel, da potem do zadnjega časa ni bilo pri- tožbe, vsaj na Kranjskem ne.

Kako pa pride gospod Klun in pa njegova „zmerna“ politika s tem v dotiko, da se je izdala dotična nemška razsodba, to nam je zagonetka. Mi bi ravno tako lahko trdili, da je vsega tega kriva radikalna politika naših naprednjakov. Znano je, kako radikalno je prijemal gospod dr. Tavčar v de- želnem zboru baš ljubljansko deželno sodišče. In sedaj ta nemška razsodba! Lahko bi kdo prišel na misel, da je baš ta razsodba nekak odmev na radi- kalne napade. Mi tega nečemo trditi, ker je nam v prvi vrsti le na tem, da se v bodoče omogoči pravo tolmačenje člana XIX. osnovnih zakonov.

Po naših mislih bi bilo umestneje, naj bi „Na- rodovi“ veljaki počakali, kaj storé v tej stvari naši državni poslanci, katere so že v petek opozorili na to. Ko bi se ne ganili ali ko bi njih „praktična“ politika ne imela vspeha, potem naj bi grajali dr- žavne poslance, in mi bi ne imeli nobenega povoda, da bi jih zagovarjali. Dokler pa poslanci o stvari neso ničesa vedeli, tudi nčesa neso mogli storiti.

Obsojati pa moramo posebno, da se vsa krivda podtika le jednemu poslancu. Doslej so slovenski državni poslanci postopali v vseh važnejših vpra- šanjih solidarno. Če so kaj zakrivil, odgovorni so vsi, tudi oni, katerih „Narod“ navadno ne jemlje na muho.

Pa pustimo to, ker vemo, da „Narod“ večkrat kar iz trte izvije povod svojim napadom na po- slance, ki ne plešejo po njegovi piščalki.

Konstatovati pa moramo zadrego „Narodovega“ člankarja, ko smo pojasnili, da je bila mladočeška obtožba pravosodnega ministra proti interesom slo- venskega naroda, in da so oni naši poslanci, ki so glasovali proti obtožbi, držali se sklepov z dné 2. oktobra 1890. Da bi se izmotal iz zagate, v ka- tero je zagazil „Narod“, trdil je vedoma neres- nico, računajoč gotovo na slab spomin in neraz- sodnost večine svojih čitateljev. Trdi namreč, da je grof Schönborn slovesno se izjavil, „da gre sodne okraje delati jedino le z odobrujočim mne- njem deželnih zborov.“ Grof Schönborn je le rekel, da se je držal zakona iz l. 1868. Do- tični zakon pa veli, da mora pravosodni minister izprositi si ali zahtevati mnenje de- želnega zbora (er hat ein landtägliches Gut- achten einzuholen), predno naredbenim potom ob- čine pridruži drugim okr. sodiščem ali okraje razdeli, oziroma združi. Vprašanje je torej, kako pravosodni minister tolmači ta zakon. V ministrovem govoru pa v tem oziru ne najdemo pojasnila. Rekel je na- ravnost, da se neče spuščati v to, kaj je vladi sto- riti v slučaju, če deželni zbor ne oddá nobenega mnenja.

A zakon je jasen. Pravosodni minister mora po tem zakonu vprašati deželni zbor za mnenje, a nikakor ni vezan na to mnenje. Čudimo se torej, kako da „Narodovi“ juristi tega ne uvidijo in pišejo, da gre sodne okraje delati jedino le z odobrujočim mnenjem deželnih zborov. „Narod“ torej trdi neresnico, ob jednem pa piše proti slovenskim težnjam, ker bi deželni zbori šta- jerski, koroški itd. gotovo nikdar ne odobravali, oziroma dovolili delitve sodnih okrajev po narod- nosti, kar pa je jedna glavnih točk slovenskega

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XXIII.

Na tej strani zaliva mej Inkermanom in sever- nim utrjenjem na holmu brzjava stala sta okoli poldne dva pomorščaka, jeden častnik, ki je z daljno- gledom gledal v Sebastopolj, drugi je pa bil s ko- zakom ravnokar prišel k velikemu drogu.

Solnce je svetlo in visoko stalo nad zalivom, igrajoč s stoječimi ladijami in gibljajočimi se jadri, lepimi čolni in gorko svetlobo. Lahki veter je še gibal liste suševih se hrastovih grmov okoli brzo- java, napenjal je jadra ladije in zibal valove. Seba- stopolj, vedno isti, s svojo nedodelano cerkvijo, hiš- nimi vrstami, nabrežji, zelenečim sprehajališčem na holmu in umetnim poslopjem biblijoteke s svo- jimi svetlo-modrimi zalivčki, napolnjenimi z jarbo- lamí, s slikovitimi krogi vodovodov in z oblaki svetlo-modrega dima, sèmtertja osvetljenega z rude- čim plamenom strellov, isti lepi, ponosni Sebastopolj, obkoljen z jedne strani z rumenimi kadečimi se vi- sočinami, z druge s svetlo-modrim morjem lesketa- jočim se v solnčnih žarkih, videl se je na drugi strani zaliva. Nad morjem, po katerem so se vlačili pasovi dima nekega parnika, plazili so se dolgi, beli oblaki, obetajoč veter. Po vsej črti utrd, po-

sežno po višinah leve strani, so se neprestano z bliskanjem, ki se je videlo tudi ob poldanski svet- lobi, delali klopčiči gostega, belega dima, ki so se razširjevali v različnih oblikah, vzdigovali in zate- mnjevali nebo. Ti mali dimi so se porajali tu pa tam po višinah, po sovražnikovih baterijah, pa tudi v mestu. Streljanje in pikanje bomb ni nič umolknilo, zliło se je popolnoma v neprestano grmenje in pre- tresalo zrak. . . .

Proti dvanaesti uri je začel dim bolj poredkoma se vzdigovati, zrak je manj pretresalo streljanje.

„Kaj, druga utrdba nič več ne odgovarja?“ rekel je častnik, sedeč na konju. „Vsa je zbita, to je strašno!“

„Pa tudi z Malahova na tri strele odgovarjajo le z jednim!“ odgovoril je ta, ki je gledal skozi daljnogled. „To me jezi, da molči. Kornilovsko na- ravnost napadajo, pa nič ne odgovarjajo.“

„Poglej, proti dvanaesti uri vselej nehajo bom- bardirati. Tako je tudi danes. Pojdiva zajutrkovat, . . . naju že čakajo. Sedaj tako nimava ničesar gledati.“

„Počakaj!“ odgovoril je gledajoči v daljnogled, ki je baš sedaj s posebno radovednostjo gledal v Sebastopolj.

„Kaj je tam? Kaj?“

„Gibanje v jarkih in rovih; goste vrste gredó.“

„Da, kakor se vidi, gredó v vrstah,“ rekel je mornar, „Treba je dati znamenje.“

„Poglej, poglej! Prišli so iz rova.“

In res se je še s prostim očesom videlo, kakor bi se temne pege pomikale z gore čez ozko dolinco od francoskih baterij naravnost proti utrdbam. Pred temi pegami videli so se temni pasovi že pri naših postojankah. Po utrdbah so na raznih mestih se pokazali beli dimi od strellov. Veter je prinašal na ušesa streljanje iz pušk, ki je bilo podobno, kakor če dež bije v okna. Črni pasovi so se premikali vsi v dimu vedno bližje in bližje. Streljanje je bilo vedno silnejše in silnejše, zliło se je popolnoma v neprestano pretresujoče grmenje. Dim se je vzdigo- val vedno pogostejše in pogostejše, hitro se je raz- širil po vsej črti in zlił v siv zvijajoč in razvijajoč se oblak, v katerem so se sèmtertja pokazali ognji in črne pike.

„Naskok!“ rekel je častnik z bledim obrazom ter podal daljnogled pomorščaku.

Kozaki so priskakali po cesti, častniki prijez- dili, pripeljal se je mimo glavni poveljnik s sprem- stvom. Na vsakem obrazu je bilo videti hudo vzne- mirjenje in pričakovanje.

„Ni mogoče, da bi ga vzeli!“ rekel je častnik na konju.

„Za Boga, zastava! Poglej, poglej!“ rekel je drugi vzdihajoč in oddaljujoč se od daljnogleda. „Francoska zastava na Malahovem.“

„Ni mogoče!“

programa. V tem torej „Narod“ bije sam sebi v obraz, pobija načela, katera so se izrekla na slovensko-hrvatskem shodu in katera je doslej „Nar.“ sam zagovarjal.

Ali ni tako nedosledno postopanje smešna demonstracija? Politična društva imajo namen, ljudstvu pojasnjevati politični položaj v pravi luči, ne pa mu metati pesek v oči, da ne more spoznati razmer. In s tega stališča smo imenovali fingirano vznemirjenost radikalnih voditeljev komedijo, kajti vsiljuje se nam poleg tega tudi misel, da so dobili od Mladočehov migljev, naj se vprizori demonstracija proti slovenskim poslancem, ki neso vskočili v mladočeški tabor.

Da grof Schönborn ni tako tolmačil zakona, kakor „Narod“, razvidi se tudi iz tega, da Mladočehi neso bili zadovoljni z njegovim odgovorom. S kolikim veseljem bi bili Mladočehi pozdravili tako izjavo! To bi bil njihov velik moralen in faktičen uspeh, ko bi se bil minister izjavil, da je za razdelitev sodnih okrajev po narodnosti treba „odobrjočega mnenja“ deželnih zborov, ker v tako razdelitev tudi sedanji češki deželni zbor nikdar ne privoli. S tako izjavo bi se bil minister postavil popoln na mladočeško stališče, katero vedno odobruje tudi „Narod“. Nedosledno je torej in smešno, če „Narod“ obsoja poslance, ker so glasovali proti obtožbi pravosodnega ministra, kateri se je po njegovi trditvi slovesno izjavil za načela, katera bi po „Narodovem“ mnenju morala biti vodilo našim poslancem.

Slovenščina pri koroškem c. in kr. pešpolku štev. 7.

S Koroškega dne 15. maja

„Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencev ne gane.“ — Zvesti tem preresničnim besedam pesnikovim stali so slovenski vojaki, junaki vsikdar do zadnjega na braniku za svojo mogočno, avstrijsko domovino. Koliko slovenske krvi je teklo v stoletnih turških bojih, koliko se je prelilo na laških bojiščih samo v našem stoletju! Tudi v našem koroškem pešpolku „grof Khevenhüller“ štev. 7. služili so od nekdanj v jako velikem številu koroški Slovenci, odlikovali se po svoji hrabrosti!

Baš zato pa nas je nemilo dirnola poročilo nasprotnih nemško-liberalnih listov, da se je po odloku visokega vojnega ministerstva pri 7. pešpolku „grof Khevenhüller“ odpravila slovenščina kot drugi polkovni jezik, češ, da je le 10% Slovencev med vojaki tega pešpolka, in da še ti malone vsi nemški znajo.

Že način, kako so nasprotni listi to vest trobili med svet, nam je najzgovorneje pričal, da je ta ukrep hud udarec za koroške Slovence. Liberalni listi sami smatrali so ga kot tacega, in tega svojega mnenja nikoli niso prikrivali. Veliko veselje je

na to zavladalo v vsem nasprotnem taboru, ker se je strastnim nemškim prenapetnežem prihitelo zopet od nove, merodajne strani na pomoč; radujejo se, češ, sedaj bo „bindišarjem“ na Koroškem moralo vsaj enkrat za vselej odklenkati! — To nam znova priča, kako neznosni so naši narodni odnosi in kako se znajo prav v kratkem naše razmere še močno shujšati, ker se vrste naših itak že mnogoštevilnih nasprotnikov vedno množe.

Voljno in radi plačevali smo Slovenci hudi krvni davek; slovenski sinovi so vedno zvesto služili svojemu vladarju-cesarju! Pa ravno zato so nas ona poročila neprijetno zadela, — radi tega se s to zadevo tu pečamo obširneje.

Nasprotni listi pravijo, da se je dotični odlok vis. c. in kr. vojnega ministerstva izdal zbok tega, ker je v koroškem pešpolku samo 10% vojakov slovenske narodnosti. — Ta trditev zdi se nam hkratu neresnična, označeno razmerje nemogoče! Po zadnjem ljudskem štetju od 31. dec. 1890. l. je na Koroškem 254.597 Nemcev in 101.030 Slovencev. Tedaj po tem štetju je tretjina prebivalstva slovenske narodnosti. A vsak otrok vé, kako so se Slovenci na Koroškem „šteli“, kako se je z najhujšim pritiskom od vseh strani delalo na to, da se je število Slovencev potlačilo in skrčilo v prid nemške narodnosti! Strastni nemški matadorji delali so na vse kriplje na to, da bi s številkami uradnega ljudskega štetja „urbi et orbi“ dokazali, da so slovenski narodnosti na Koroškem dnevi šteti, da jih životari samo še neznatna peščica. A vkljub vsemu temu hudemu pritisku našelo se je 101.030 Slovencev. Dobrih 30.000 pa jih je „utopilo“ v črnilu matadorjev nemške stranke, kateri so imeli katerikoli posel pri ljudskem štetju.

Zato pa ne dvomimo, da je številu slovenskega prebivalstva primerno tudi število vojakov slovenske narodnosti. Seveda, drugo vprašanje je zopet, kako se šteje narodnost vojakov, ali mogoče že ne zadoštuje, da vojak lomi par spačenih nemških besed, katerih niti ne razume, in se zaradi tega že všteje med pristne „Nemce“?!

Le predobro namreč vémo, kaj se pri nas more vse zgoditi; ni treba tudi dvomiti, da ti ne naštejejo v našem polku, ako to „zahteva“ kakšna posebna „korist“, niti 1% slovenskih vojakov!

Gotova istina pa je, da je med vojaškimi novinci vsako leto vsaj 40% Slovencev, če ne še mnogo več! Leta 1882 bilo jih je izkazanih 42%.

V obče je znano, da so Slovenci mnogo trdnější in krepkejši ter zato za vojaško službo veliko sposobnejši, nego Nemci v planinskih deželah. Tako je n. pr. na Štajerskem od mladenčev, ki imajo priti k vojaškemu naboru, za službo sposobnih: na Spodnjem Štajerskem 28 8%, na Srednjem Štajerskem 22 1%, na Zgornjem Štajerskem le 21 6%. Razmerje je tedaj najugodnejše v slovenskem delu dežele, najmanj ugodno tam, kjer prebivajo sami Nemci!

Isto razmerje velja pa tudi na Koroškem. Znano je, da tudi tu prihaja največ vojakov iz slovenske Rožne in Podjunske doline, precejšnje število tudi iz slovenske Ziljske in Kanalske doline. Le malo jih pride primeroma iz nemške Labudske in še manj iz Glinjske doline ter iz drugih nemških krajev.

Iz navedenega je pač razvidno, da ono razmerje narodnosti, o katerem pišejo liberalni listi, ni mogoče, da je dejanski najmanj dobrih 30% koroških vojakov Slovencev.

Liberalni listi pravijo nadalje, da so malone vsi slovenski vojski zmožni nemščine, in da se ima vsled tega odstraniti slovenščina kot drugi polkovni jezik. Tej trditvi moramo pa odločno oporekati. — Znano je sicer, s kakim hudim pritiskom se slovenski mladini po ljudskih šolah ubija v glave blažena nemščina in kako se tudi od nemških prenapetnežev v višjih službah vsestranski germanizuje. Ali iz tega, da tudi mnoge vplivne osebe stopijo v službe nemškega „schulvertraga“ in na vse pretege pospešujejo skrajno in sistematično germanizacijo, še nikakor ne sledi, da razumejo vsi slovenski vojski tudi že nemški!

Res, da se slovenskemu fantu v ljudski šoli skozi celih osem let vtepa samo nemščina v glavo, ali to še nikakor ne dokazuje, da fant s štirinajstimi leti zapustivši šolo, tudi že razume in dobro govori nemški jezik. In kako hitro porabi doma med čisto slovenskimi svojci in pri vsakdanjem težkem delu ono trohice nemških besedij, ki so se mu v osmih letih z mnogim trudom abile v glavo!

Kar pride vojakov iz Belske občine pri Kaplji, od Jezerskega, iz Črne, iz Sel, od Strojne itd. itd., o teh za gotovo vémo, da ne znajo besedice nemški, kadar k vojakom pridejo. (Konec sledi).

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. maja.

Notranje dežele.

Vrejenje valute. Načelniki treh frakcij gospodske zbornice so se dogovorili, da zbornica izvoli poseben odsek, ki bo pretrgaval vladno predlogo o vrejenju valute. V soboto bo zbornica imela že sejo, da izvoli ta odsek. Gospodska zbornica bo to stvar obravnavala ob enem z zbornico poslancev, da se poprej reši.

Češka. Okrajna glavarstva zahtevajo od občin, da predložijo zapisnike sej, v katerih so se sklepali protesti proti osnovi novega okrajnega sodišča v Teplicah. Zupanom se je še naznanilo, da se bodo dotični sklepi razveljavili. Da bi se pa še kaka občina brauila pobirati davke, o tem pa ni ničesa slišati. Najbrž večina občinskih svetov spoznava, da bi s tem škodovali največ le prebivalstvu, ki bi imelo dolga pota do davkarij. Sicer pa ima vlada v poštah hranilnicah pripravne urade, ki lahko prevzamejo pobiranje davkov, ko bi se občine le branile.

Mladočeht. Češka kmetska zveza je imela te dni shod v Pragi. Predsedoval je mladočeški poslanec Rataj, ki je v svojem govoru omenil, da je vlada z osnovo sodnega okraja v Teplicah nare-

XXIV.

Kozeljcev starši, ki je igral vso noč in zgubil vse, celo v suknji zašite zlate, je zjutraj spal nezdravo, težko pa krepko spanje v brambeni vojašnici 5. utrdbe, ko se je z raznimi glasovi razlegal strašen krik:

„K orožju!“

„Kaj spite, Miha Semenič! naskok!“ zaklical mu je neki glas.

„Najbrž kriči kak šolar“, rekel je sam seboj odpirajoč oči in ne verujoč.

Pri tej priči je zagledal častnika, ki je brez vsacega pravega namena tekal iz kota v kot s tako bledim obrazom, da je precej vse razumel. Misel, da bi ga utegnili imeti za plašljiveca, ki neče v kritičnem trenutku iti k svoji stotnji, ga je močno prestrašila. Na vso moč je tekel k stotnji. Strel s topovi se je bil končal, streljanje s puškami se je pa bilo še-le prav začelo. Krogle neso žvižgale posamič, temveč v rojih, kakor tropi jesenskih ptičev letele nad glavami. Na tem mestu, na katerem je včeraj stal njegov bataljon, se je vse kadilo in slišali so se zmešani kriki in kliči. Vojaki ranjeni in neranjeni so mu prihitali naproti. Ko je pretekel že kaci trideset korakov, zagledal je svojo stotnijo, ki se je stiskala k zidu.

„Vzeli so Švarco“, rekel je mlad častnik. „Vse je izgubljeno.“

„Neumnost!“ zaklical je jezen, zgrabil svojo majhno železno sabljico in zaklical: „Naprej, fantje! ura-a!“

Njegov glas je bil poln in močen, spodbudil je tudi njega samega. Tekel je doli ob povprečnem rovu, kaci petdeset vojakov je pa kričeč teklo za njim. Pritekel je izza nasipa na odprt prostor. Krogle so letele, kakor toča. Dre ste zadeli vanj, kam ste ga zadeli in kaj sta mu naredili, ranili ga ali le odrgnili, tega on ni imel časa misliti. Spredaj v dimu so se že videle svetlomodre uniforme, rudeče hlače in slišali neruski kriki. Neki Francoz stal je na prsibranu, mahal s kapo in nekaj kričal. Kozeljcev je bil prepričan, da ga ubijejo in to ga je delalo še hrabrejšega. Nekaj vojakov ga je doteklo, drugi vojaki so se pokazali od nekod na strani in so tudi tekli. Modre uniforme so bile vedno v enakem razdalji od njega, tekle so nazaj k svojim jarkom in rovom, pod noge so padali ranjeni in ubiti. Ko je pritekel do vnanjega rova, se je Kozeljcevu vse zmešalo pred očmi in v prsih je čutil bolečine.

Čez pol ure je ležal na nosilnicah pred Nikolajevsko vojašnico in vedel, da je ranjen, pa bolečine ni skoraj nobene čutil, rad bi bil le kaj hladnega pil, potem pa mirno počival.

Majhen, debel doktor, s črnimi, velikimi zalistci, stopil je k njemu in raztegnil mu suknjo. Kozeljcev je čez podbradek gledal v obraz doktorja in

kaj dela doktor z rano njegovo, bolečina pa ni nikake več čutil. Doktor je zakril rano s srajco, obrišal palec ob svojo haljo, in ne zmeneč se več za ranjenca, šel je k drugemu. Kozeljcev je nevedé za vsem sledil z očmi, kar se je delalo pred njim, spomnil se je, kaj je bilo v peti utrdbi, z neizrecno prijetnim čustvom zadovoljnosti se je spomnil, da je dobro spolnil svojo dolžnost, da se je tako dobro vedel v službi, da si ničesar očitati ne more. Doktor je, obvezujoč drugega ranjenega častnika, pokazavši na Kozeljceva, nekaj rekel k duhovniku z veliko rudečo brado, ki je stal s križem ondi.

„Kaj, ali umrjem?“ vprašal je Kozeljcev duhovnika, ko je stopil k njemu.

Duhovnik ni odgovoril, temveč je le jel moliti in podal križ ranjencu.

Smrt ni prestrašila Kozeljceva. Prijel je s slabimi rokami križ, pritisnil ga na ustni in zajokal.

„So li tepeni Francozi?“ vprašal je razločno duhovnika.

„Povsod smo zmagali!“ odgovoril je duhovnik, da potolaži ranjenca, prikrivajoč mu, da na Malahovem hribu že vihra francoska zastava.

„Hvala Bogu!“ rekel je ranjenec, ki ni več čutil, da mu tekó solze po licih.

Misel na brata mu je za trenutek šinila v glavo. „Bog mu daj rayno tako srečo,“ mislil si je.

(Dalje sledi.)

dila začetek za razdelitev stare češke kraljevine. Češki kmet je v vseh bojih bil v prvi vrsti in bode gotovo sedaj še proti razdelitvi dežele. Ves narod se mora organizovati, potem je zmaga gotova. Opirajoč se na slovesne obljube našega kralja, ne bomo poprej mirovali, da dosežemo obnovljenje češke države. Kmeti vodja iz pišeškega okraja, Jun, je pa v svojem govoru očitno Mladočehom, da mnogo obetajo, pa malo storé. Mladočehi moramo podpirati le v njih prizadevanju za dosego češkega državnega prava. Svoje interese bodo kmetje že sami branili, od svojih poslancev zahtevajo za sedaj le to, da se potegnejo za češko državno pravo. Predlagala se je resolucija, Mladočehi naj takoj začno s Staročehi in veleposestniki skupni boj za obnovljenje češkega državnega prava. Navzoči Mladočehi so tej resoluciji nasprotovali. Kmetje so pa vzlic temu vsprejeli resolucijo in pokazali, da imajo več zdravega presodka, nego jim ga prisojajo njih zastopniki.

Vnanje države.

Grško. Pri volitvah na Grškem zmagali so sijajno Trikupisovi pristaši. Voljenih je kacic 120 Trikupisovih pristašev in le 30 poslancev drugih strank. Delyannis je močno agitiral, ali je s svojo stranko popolnoma pozebel. Nič boljše sreče ni imel Rhalis, ki je vodja posebne frakcije. Propal je sam. V Atenah je Trikupisova stranka zmagala z devetimi kandidati, opozicija le z dvema. Vlada sama ni imela sreče. Več ministrov je propalo. Zaradi tega je pričakovati kmalu ministerske krize. Poklican bode Trikupis zopet za krmilo. Ta mož je že precej časa čutil, da se javno mnenje zanj ugodno obrača, zaradi tega je pred dobrim letom bil obiskal veljavne moze v Belgradu in Sofiji da poizvé, kako politično mnenje vlada v teh deželah. Tedaj se je govorilo, da se je posvetoval o razdelitvi Makedonije. Bode videli, kaj bode storil, ko pride na krmilo. Posebnega ne pričakujemo, ker Grki so v zadnjih časih večkrat pokazali, da se pač odlikujejo z intrigovanjem, nikakor pa ne s pogumnostjo.

Rusija. Zdravje ruskega ministra vnanjih stvari Giersa se počasi boljša. Če se pomisli, da je mož že jako star, skoro ni več misliti, da bi še kedaj sam opravljal ministerske posle. Sedaj se govori, da bode njegov naslednik grof Pavel Šuvalov. Ta mož je jako zmeren politik in precej naklonjen Nemcem. Njegovo imenovanje bi Francozom posebno ne ugajalo.

Italija. Nova vlada je sestavljena. Giolitti je prevzel predsedstvo, notranje stvari in začasno tudi državni zaklad; Brin vnanje stvari, Bonacci pravosodje, Ellena finance, Pelloux vojsko; Saint-Bon pomorstvo, Genala javna dela, Lacava poljedelstvo, Martini pouk in Finocchiaro-Aprile pošte in brzojave. Novo ministerstvo se bode bajé držalo politike, katere se je držal Crispi, kajti mnogi novi ministri so najboljši Crispijevi prijatelji. Francozi niso nič zadovoljni z novo italijansko vlado. Francozi listi vseh barv jo že napadajo. V Parizu so se nadejali, da pride na krmilo kak nasprotnik trodržavne zveze, ali sedaj se kaže, da bode novo ministerstvo še prijaznejše Nemčiji, nego je bilo prejšnje. Pelloux je najboljši porok za to, da se potrebsčine za vojsko ne bodo zmanjšale.

Francija. Danes se francoski zbornici zopet snidete. Za republikance bode sedaj toliko ugodnejše, ker so ta čas pri občinskih volitvah dosegli novih uspehov in torej vedo, da se republikansko mišljenje zares vedno bolj razširja po deželi. — Liberalni listi zavijajo papeževo poslednjo okrožnico, kakor bode papež zaukazal francoskim duhovnikom, da se imajo brezpogojno podvreči republikanski vladi. Vsakega duhovnika, ki se sedaj upa upreti vladi v kaki stvari, bi radi proglasili za puntarja proti papežu. Dobro, da tako zavijanje resnice nima velikega vpliva. Vsi razsodni ljudje vedo, da s tem, da je papež svetoval francoskim katolikom, naj priznajo republikansko vladovino, še ni rečeno, da se ne smejo upirati zakonom in naredbam, katere so sklenili republikanci proti cerkvi.

Nemčija. Govori se, da se hoče vojni budget za 60 milijonov mark na leto povekšati. Velike težave pa dela vladnim krogom vprašanje, s čim naj pokrijejo to povišanje. Govori se, da se misli povekšati davek na žganje, in se o tem že vrše pogajanja mej zveznimi državami. V državnem zboru bode gotovo zlasti nekateri veleposestniki močno ugovarjali povišanju davka na žganje, ker imajo graščaki največje tovarne za žganje in spirit. Celó nekatere vladarske rodbine v Nemčiji imajo velike žganjarnice na svojih posestvih.

Anglija. Ker se kaže, da bi liberalci utegnili zopet pridobiti večino pri novih volitvah, pokazuje se mej njimi razpor. Povod razporu je socialno vprašanje. Nekateri vplivni možje liberalne stranke so za to, da bi se vpeljala osemurna delavna doba. Tako se je Rosebery izjavil v tem smislu. Gladstone in pa večina liberalcev pa neso za to, da bi se čas za delo s postavami določeval. Mej zastopniki obeh mnenj je baje že tako nasprotje, da se je bati, da se več liberalnih poslancev odloči od Gladstonea in osnuje svojo frakcijo.

Izvirni dopisi.

S Štajerskega, 14. maja. Po zadnjih, za nas izven Kranjske jako poučljivih dogodkih smo rado-

vedni pričakovali zadnje številke „Rodoljuba“, ne radi tega, ker nam je „potreben in koristen“, kakor se sam hvali v zadnji številki, ampak ker smo se nadejali, da se bode njegov urednik pokazal kot moža, ki ljubi nepristransko resnico. Ali ravno narobe! Gospoda okolu „Rodoljuba“ kažejo se res kot Kranjci prav občutljivi in pred seboj ne vidijo drugega, ko „nepoštenjake“, ki se ustavljajo njihovi „dobri in pošteni stvari“. Svoje napade opravičuje s tem, da veljajo le „posameznikom“. Gospoda radi navajajo besede sv. pisma, češ, da so najboljši zagovorniki sv. vere itd. Gotovo jim torej neso neznane besede sv. pisma: „Kdor vas zaničuje, mene zaničuje, kdor pa mene zaničuje, zaničuje tistega, ki me je poslal“. — Tudi se gospodje jako motijo, da so samo „nekaterniki“ njihovi nasprotniki. Ne samo nekaterniki, marveč vsi pravi rodoljubi, ki trezno mislijo in se ne dajo terorizirati od „nekaternikov“ v Ljubljani. Mi poznamo dobro načela in namene posameznih strank in vemo, kje je doma bizantinizem v vsej svoji odurnosti. Posebno pa morajo vsi duhovniki biti teh mislij, imeti trdno prepričanje, da radikalna gospoda le zlorabi posamezne duhovnike, ki še kot nekake izjeme trobijo v nasprotni rog, kajti v obraz se jim sladkajo, za hrbtnom pa rogajo. Mi le izvršujemo svojo dolžnost, če svarimo ljudstvo pred tem talmi-liberalizmom, ki pa je le grozna oligarhija nekaterih premogočnih kričačev v Ljubljani. In če smo radi tega nepošteni, tedaj ostanemo tudi v prihodnje taki ter nočemo in ne moremo slepo hoditi za slepci. „Rodoljubi“ pa veljajo besede štajerskega pesnika Modrinjaka:

„Rjav kakti Juda bodi,
Pes ga naj „za plotom“ jé,
Med Slovence naj ne hodi,
Kdor Slovence pravi ne!“

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. maja.

(Presvetli cesar) je včeraj mej drugimi sprejel v avdienci g. vladnega svetnika g. dr. pl. Valento.

(Prezentacija.) Čast. g. Francišek Zdolšek, župnik v Solčavi, je prezentovan za župnijo Sv. Jurij pod Tabrom.

(Umrli) je danes jutraj v tukajšnji hiralnici g. Ivan Cvar, bogoslovec tretjeletnik, doma iz Slatnika pri Ribnici v 25. letu svojega življenja. N. v m. p.!

(G. Anton Francel posavljen.) Danes ob ednajstih so se zbrali gospodje profesorji obeh tukajšnjih gimnazij v konferenčni sobi, da je vpričo njih g. ravnatelj Andr. Senekovič slovesno pripel srebrni križec za zasluge staremu šolskemu služabniku. G. Anton Francel, rojen 18. maja 1802 v Mariboru, je prišel leta 1823 v Ljubljano, leta 1844 v sedanjo šolsko službo in bode jutri obhajal svoj 90. rojstni dan, najstarejši mož v Ljubljani in še v službi. To je v primernem govoru povedal gospod ravnatelj, pa kako natančno in vestno je služil vsa leta, koliko učencev in profesorjev je prišlo in odšlo iz tega poslopja, in vsi se njega nekako radostno spominjajo itd. Veselilo je torej nas vse, pravi, da so presvetli cesar blagovolili dati mu to poslavljenje, katero naj nosi še zadovoljen na večer svojega življenja. — Ginjen se v malo besedah zahvali častiljivi starček ter prosi, naj gospodje kakor doslej z njim imajo potrpljenje. — Na to poprime še starosta tukajšnje gimnazije, g. J. Mar n, besedo, češ, da so starejši profesorji že leta in leta na to prigajali, naj se tolikanj zvestemu in častitemu služabniku nakloni kako priznanje, in da vseh veseli, da je deveti direktor, kateremu g. A. Francel streže, to srečno dosegel, ter povabi vse pričujoče, naj s poslavljenecem vred v zahvalo zakličejo „Slava“ Njegovemu Veličanstvu, pa tudi gospodu ravnatelju Senekoviču, kateri je vravnal vse tako pristojno!

(Dolenjski železnici.) Včeraj se je pričelo gradjenje železnične proge Ljubljana-Kočevje.

(VII. shod konservativnega obrtnega društva) je bil sinoči dobro obiskan. Najprej je poročal gosp. predsednik Regali o sprejemu deputacije društvene pri gosp. predsedniku c. kr. dežel. sodišča Kočevvarju v zadevi odprave obrtnega dela na Gradu pri jetnikih. Gospod predsednik je deputacijo prav prijazno sprejel, za njene pritožbe izrazil gorko zanimanje in obljubil vse storiti, kar je v njegovi moči, da odpravi nadležno konkurencio malim obrtnikom. Povedal je tudi gospod predsednik dež. sodišča, da se je obrnil na kupčijsko in obrtniško zbornico, naj mu ta dá primernih nasvetov za urav-

navo jetniškega dela. Nadejajo se vsi, da bode zbornica kaj prav ugodnega nasvetovala, ker dotično stvar že dolgo proučava. Nadalje je poročal gospod Sturm o načrtu resolucij, katere misli katoliški shod v Ljubljani priporočati. Poročevalec meni, da so resolucije za obrtnike ugodne in jih je treba podpirati, pristavi pa, da bode treba še mnogo truda in napora, da se zlasti zadruge in obrtniške zbornice tako osnujejo, da bodo imeli mali obrtniki od njih prave koristi. Načrtu teh resolucij je shod jednoglasno pritrdil. Govorilo je k tej točki še več govornikov, kateri so vsi poudarjali, da je treba te misli spraviti med ljudi in kolikor moč obrtnikov v Ljubljani in zunaj mesta pridobiti za društvene namene, ker potem je upati, da društven glas dobi večjo veljavo tudi na zgoraj. Zato so bili navdušeno sprejeti predlogi, da se napravijo v Ljubljani in po deželi društveni shodi, na katerih se bode obrtnikom pojasnil težavni stan in najboljša pot pokazala doboljšanja. Med raznimi nasveti so bili nekateri jako zanimivi. G. Regali omenja, kaj je nasvetoval neki deželni poslanec v povzdigo krojaškega obrta, da naj se namreč napravi nov oddelek na c. kr. obrtni šoli za krojaštvo. Shod je priznal potrebo, sploh kaj storiti za tehnično izobražbo malih obrtnikov po primernem poduku, a v tej točki je bil soglasnega mnenja, da nameravana šola nema nikakor tistih pogojev v sebi, ki jamčijo dober uspeh. Zato je bil sprejet naslednji predlog: Slavni deželni odbor kranjski se prosi, da ne priporoča naprave take krojaške šole. — Drugi predlog se je glasil: Slavni deželni odbor se prosi, da napravi in predloži prihodnjemu deželnemu zboru načrt in osnovo nove tehniške zidarske šole v Ljubljani in naj pospešuje z ustanovami po 50 gld. obiskovanje te šole tudi pri učencih s kmetov. — Več govornikov je živo slikalo, kolika revščina je v tem oziru. Zidarji so skoraj sami tuje in mnogo stotisočev gre vsako leto čez mejo, mesto da bi jih užival domač zidar-trpin. Tudi ta predlog se je sprejel enoglasno. — predsedništvo prevzame g. Škrbine in dá besedo gosp. Regaliju, ki razlaga, kako potrebno bi bilo, da bi domači obrtniki vsaj tisto delo in tisti zaslužek si ohranili, ki ga oddaje mestni magistrat, pa po nebriznosti mestnih naprednih očetov še tega ne dobé. Zdaj se poklada po mestu nov kamenit tlak. Mislite, da so ga napravili ljubljanski kamnoseki iz domačega kamna? Kaj šel! Tam s Tirolskega so ga naročili, denar iz dežele poslali in obrtnikom zaslužek odtegnili. Zato predlaga, da se izreče indignacija nad tem nedomoljubnim činom mestnega zastopa ljubljanskega. Tudi ta predlog je bil sprejet. Po končanem dnevnem redu je bilo nekaj novih udov sprejetih v društvo.

(Prvi roj) je dobil dne 15. t. m. naš umni čebelar Martin Kovačič iz Mošenj. Akoravno je letošnje vreme čebelicam neugodno, tehtal je ta natorni roj vendar 1½ kg.

(Leonova družba.) Število članov te družbe, ki ima namen pospeševati krščansko vedo v Avstriji, je v jednom četrletju obstanka precej naraslo in znaša 550; podružnica na Tirolskem šteje 150 članov. Odseki za pravno in socialno vedo, zgodovino, jezikoslovje in slovstvo že delujejo; že v tekočem letu izide več zanimivih spisov. „Oesterr. Literaturblatt“, ki izhaja že v dveh polh, vidno napreduje, kar priča, da je bila kaj srečna misel, izdajati tak list. Družba si pridobiva tudi v najvišjih krogih priznanje. Meseca aprila je presvetli cesar vsprejel predsednika in njegovega namestnika, ki sta mu poklonila prvi spis družbe, pisma maršala Radeckega, ter izrazil veliko zanimanje za družbo. Nadvojvoda Albreht je kot podpiratelj naklonil družbi 1000 gld., tepelski samostan premonstratov 100 gld., grof Fr. Ledebur je pristopil kot član. Poleg teh so med člani mnogi dostojanstveniki. Člane vsprejema generalni tajnik Leonove družbe na Dunaju, I., Bartensteingasse 13.

(Ljubljansko trgovsko obrtniško in podporno društvo) nam je doposlalo poročilo o 54. poslovnem letu od 1. januarja do 31. decembra 1891. Društvo je imelo 9 častnih, 52 podpornih in 495 pravih članov, od teh jih je bilo 228 v Ljubljani, 328 izven Ljubljane. Podružnice ima društvo v Celju, Kočevju, Celoven, Kranju, Litiji, Mariboru, Ptuj, Radgoni, Brežicah, Rudolfovem, Beljaku, Velikoven in Slov. Bistrici. Skupno premoženje je znašalo konec 1891. leta 78.439 gld. 18 kr., in sicer bolniški zaklad 38.423 gld. 94 kr., podporni zaklad 40.015 gld. 24 kr. Dohodkov je imelo društvo 6375 gld. 89 kr., troškov pa 5250 gld. 68 kr.; z

izrednimi dohodki se je imetje pomnožilo za 2029 gld. 40 kr. Za bolnike se je izdalo 4214 gld. 44 kr., za pogrebe 304 gld., upravni troški so znesli 632 gld. 62 kr. Za časa svojega obstanka je društvo izdalo 100.070 gld. 12 kr.

(Poziv do posestnikov, kateri so nasadili nove vinograde.) Po zakonu z dné 15. junija 1890. l. (drž. zak. št. 143) so iz nova zasajeni vinogradi ali njih deli z najmanj 1/2 hektarno površino, ki so bili od trtne uši uničeni, ali pa prostovoljno iz nova zasajeni, ako niso nad 25 kilometrov oddaljeni od vinogradov, s tem mrčesom okuženih, deset let prosti zemljiškega davka. Da to prostost dosežejo, morajo posestniki vinogradov najdalje do konca junija vsakega leta naznaniti ali davčnemu uradu ali premer-skemu uradniku, da so zvršili delo. Vendar je tudi dovoljeno, da naznanila v imenu posestnikov izroči deželni odbor skupno finančnemu deželnemu oblastvu. Deželni odbor torej pozivlje vse posestnike, kateri so nasadili nove vinograde, da dotičnemu županstvu naznanijo šterilo parcele, katero ali kateri del so obnovili, nje obsežnost v kvadratnih metrih in davčno občino, v kateri se nahaja parcela. Županstvom pa se naroča, da vsa naznanila do 15. junija t. l. predložé deželnemu odboru, kateri jih bode potem skupno izročil deželnemu finančnemu oblastvu v poslovanje.

(Novci za ponemčevanje.) Čisto premoženje nemškega „šulvereina“ je iznašalo 31. decembra 1891. leta: 461.587 gld. 99 kr.; skupni prejemki 1891. leta so znašali 263.178 gld. 19 kr. proti 268.633 gld. 90 kr. 1890. leta. Za šolske podpore, vzdrževalne troške, učiteljske pokojnine in podpore za gradnje, zlasti pa za ponemčevanje po slovenskih pokrajinah se je izdalo: 216.833 gld. 86 kr.

(Uboj.) Minolo soboto je 25letni Fr. Bakovnik v Hotemažah pri Kranju udaril svojega 64 let starega očeta z nekim ostrim orodjem po sencih, da se je ta takoj zgrudil in čez jedno uro umrl. Ubijalec je nekda že tri leta slaboumen, pripeljali so ga v deželno norišnico.

Telegrami.

Dunaj, 16. maja. Povodom 50. rojstnega dne nadvojvode Ludovika Viktorja so mu čestitali osebno cesar, cesarica, cesaričinja-vdova in drugi člani cesarske hiše.

Dunaj, 17. maja. Bukovinski deželni predsednik grof Pace je imenovan podpredsednikom najvišjega računskega dvora.

Dunaj, 17. maja. Na predlog dr. Pernerja kot načelnika budgetnemu odseku je zbornica dovolila ustno poročilo o državni podpori vsled povodnji pri Planini, Cirknici in Ložu. Stvar se je odstopila vladi z naročilom, naj preišče in nasvetuje potrebno za olajšanje bede. V podrobni debati o dunajskih prometnih napravah sta govorila Garnhaft in Morsey.

Dunaj, 17. maja. Davčna nadzornika Rebek in Zajc sta imenovana višjima nadzornikoma pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

Trst, 16. maja. Vodja pomočnih uradov Sirovič je skočil iz petega nadstropja. Težko ranjenega so prenesli v bolnišnico, kjer je umrl.

Budimpešta, 17. maja. Jurij Krapka je umrl nagloma.

Umrli so:

14. maja. Jožefa Lindner, zasebnica, 50 let, Kravja dolina 11, vodenica.

Tujci.

13. maja.

Pri **Maliču**: Baron Schwegel; Hedenig, trgovec, z Dunaja. — Schaller, trgovec, iz Linca. — Kranje, graščakova soproga, z Dolenjeavstrijskega. — Bratanič, graščak; Perko, trgovec z lesom; Schiffermüller, ravnatelj; Vošnjak, inženir, iz Celja. — Rumel, inženir, iz Prage. — Rosman s soprogo iz Bleda. — Müller, trgovec, iz Nemčije. — Šavnik, lekarnar, s soprogo, iz Kranja. — Negovetič z Reke. — Stoinscheg, potovalec, s Štajerskega. — Sagasser, trgovec, iz Bludenca. — Hibbert, trgovec, iz Basela. — Hirsch, trgovec, iz Budimpešte.

Pri **Stonu**: Weigert; Singer, Fabery s hčerjo; Puchhinger, Gombrich, Buchwald, trgovci; Kaldern, potovalec, z Dunaja. — Koch, trgovec, iz Trsta. — Deutsch, trgovec, in grof Rudolf Chorinsky, dvorni svetnik, iz Grada. — Schiffer, višji nadzornik, iz Beljaka. — Fatschitsch iz Radeč. — Ferenčič iz Budimpešte. — Fischer s soprogo z Reke. — Waida, davkar, iz Vel. Lašič. — Hercel, župnik, od Sv. Križa. — Pour iz Basnie. — Lukšič, potovalec; Leckeschik, trgovec, iz Brna. — Grašek, trgovec, iz Kamnika.

Pri **Južnem kolodvoru**: Kink iz Grada. — Hofbauer iz Mozirja. — Lebenbaum s soprogo od Sv. Franciška. — Medvešek iz Trojan. — Golubič iz Zagreba.

Pri **bavarskem dvoru**: Engel, uradnikova hči, iz Trbovelj. — Haberle, trgovski pomočnik, iz Kočevja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v pred
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	734.6	14.2	sl. zapad	jasno	
8. u. pop.	731.3	22.8	"	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	731.1	15.8	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura 17.6°, za 3.3° nad normalom					

Stanje avstro-ogerske banke

dné 15. maja 1892.
(Brzojavno poročilo.)

Bankoveev v prometu	gld.	404.153.000	(— 6.162.000)
Kovinski zaklad	"	245.396.000	(— 59.000)
Listnica	"	151.085.000	(— 7.231.000)
Lombard	"	22.985.000	(— 740.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	47.681.000	(+ 6.222.000)

Najboljša

peronospora - brizgalnica

sedanjosti je 166 6 - 6

Austria-brizgalnica

izdelana po sistemu c. kr. kmetijske družbe dunajske (patent bratov Nechvile). — V zalogi pri izdelovalteljih:

Brata Nechvile,

DUNAJ, V/1, Ziegelofengasse 1,

tovarna za izdelovanje kletinih pristrojov, brizgalnic in najraznovrstnejših sesalk.

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(12) 35 **zobozdravnik** (3)
pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Denarna obrtnijska pomočna družba.

Redni 36. občni zbor obrtnijskega pomočnega društva, registrovane zadruge z omejenim poroštvom, bode **v četrtek dné 26. maja 1892 do poldne ob 11. uri v mestni dvorani.**

Dnevni red:

1. Letno poročilo in računski sklep za l. 1891.
2. Poročilo v zadnjem občnem zboru izvoljenega odbora za pregled računov.
3. Volitev 4 udov v ravnateljstvo za tri leta.
4. Volitev odbora za pregledovanje računov leta 1892 (§ 15 pravil).
5. posamezni nasveti udov.

Ravnateljstvo obrtnijsko-pomočnega društva, registrovane zadruge z omejenim poroštvom, **v Ljubljani.**

250 1

Lepa mladinska knjižica.

POMLADNI GLASI

posvečeni slovenski mladini.

II. zvezek.

Uredil **Anton Medved**. — Založil **Cirilski**.

Tiskala „Katol. Tiskarna“.

Knjižica obseza 100 strani in je zaradi lepe oblike in mikavne vsebine zelo primerno darilo mladini ob praznikih, godovih, koncem šolskega leta in ob podobnih prilikah. Prodaje se v „Katoliški Bukvarni“ mehko vezan izvod po 20 kr., lično vezan po 30 kr. Pismena naročila sprejema tudi **Anton Medved** v ljubljanskem semenišču. — **I. zvezek** je še nekaj izvodov ravno tam in po isti ceni na prodaj

Dunajska borza.

Dné 17. maja.	
Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 70 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 10 "
Zlata renta 4%, davka prosta	112 " 60 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 75 "
Akcijske avstro-ogerske banke, 600 gld.	990 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	318 " 25 "
London, 10 funtov strl.	119 " 75 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 50 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemških mark 100	58 " 62 1/2 "

Dné 16. maja.	
Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 50 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 50 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " 30 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 30 "
Kreditne srečke, 100 gld.	187 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " 25 "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2870 " — "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	83 " — "
Papirni rubelj	1 " 26 "
Laških lir 100	45 " — "

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se **kupujejo** in **prodajajo** v kursnem listu navedeni **vrednostni papirji**, **srečke**, **valute** in **devize**.

Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje glavnice priporočamo:
4% galske propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila **avstro-ogerska banka** in **podružnice njene**.

Promese za žrebanje dné 14. maja!
Ogerske srečke, cele gld. 4 } in 50 kr. polovične " 2 1/4 } kolek.
Glavni dobitek 120.000 gld. av. velj.
Ogerske hipotečne srečke
à gld. 1 1/2 in 50 kr. kolek.
Glavni dobitek 50.000 gld. av. velj.